

[Sundhedsministeren]

Der har været talt en del om registrering, uden at det altid har været klart, hvad der egentlig menes med dette ord. Jeg synes, denne debat er en god lejlighed til at få sat begreberne på plads.

Alle stillede diagnoser og udfald af eventuelle laboratorieprøver noteres. Dette har lægen pligt til efter lægeloven, og det er et helt naturligt led i patientbehandlingen, uanset om det drejer sig om AIDS eller om andre sygdomme. Så længe en person ikke har fået stillet diagnosen AIDS, kan den undersøgte forlange anonymitet, og den må selvfølgelig respekteres. Derfor vil noteringer om personers smittestatus foregå i anonymiseret form, hvis det kræves.

Det er selvfølgelig ikke disse, om jeg så må sige lokale noteringer, der hentydes til i registreringsdebatten. Det, der hentydes til, er centrale kartoteker eller edb-registre indeholdende oplysninger om personers smittestatus. Patienter, hos hvem AIDS-sygdommen er diagnosticeret, har ikke krav på anonymitet, og de indgår derfor i de centrale patientregistre, hvor oplysningerne kan udnyttes i det omfang, det er relevant for behandlingen af den enkelte patient. For disse registre gælder de almindelige regler om brug af registeroplysninger.

Det har også værdi at foretage en opgørelse, en sammentælling, om man vil, en registrering af antallet af HIV-smittede med henblik på, at vi ad denne vej kan få et overblik over situationen. Det, der imidlertid må sikres, er, at den undersøgte anonymitet bevares, således at oplysningerne kun videregives med den pågældendes samtykke.

Det har været fremført, at der er behov for et selvstændigt register over AIDS-smittede og AIDS-syge med henblik på at kunne følge smittens udbredelse. Jeg vil til dette gøre opmærksom på, at hvis vi i dag ønskede et fuldt dækkende billede af smittetilstanden i Danmark, så ville det kræve en obligatorisk undersøgelse af hele den danske befolkning med jævne mellemrum. Dette mener jeg ikke udviklingen giver anledning til. Det er som nævnt min opfattelse, at vi allerede nu har gode muligheder for at følge sygdommens udbredelse, og med det smittebillede, vi kender i dag, vil ressourcerne være bedre anvendt på anden måde.

Jeg vil vende tilbage til kønssygdomsloven og især straffebestemmelsen. Der er en snæver sammenhæng i kønssygdomsloven mellem pa-

tientpligten, det vil som nævnt sige pligten til at lade sig undersøge og behandle, og straffebestemmelsen. De i loven nævnte kønssygdomme kan behandles, og de kan helbredes. Det betyder også, at der hos den enkelte borger er et naturligt incitament til at søge denne helbredelse. Dette incitament er imidlertid ikke til stede, når det gælder AIDS-sygdommen, og det er det, der gør straffebestemmelsen betænkelig.

Det er korrekt, at Sverige har henført AIDS under deres kønssygdomslovgivning, men det er dog værd at gøre opmærksom på, at straffebestemmelsen samtidig blev ophævet.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at den borgerlige straffelov vel allerede i dag indeholder bestemmelser, hvorefter man kan håndtere grovere tilfælde af social adfærd fra AIDS-smittedes side. Hvor langt bestemmelserne i straffeloven rækker, afgøres af domstolene.

Som sagt mener jeg ikke, at situationen i dag kan begrunde en ændring af retstilstanden og dermed en ændring af det fastlagte mål fra i foråret. Vi vil hele tiden følge udviklingen nøje, og jeg er parat til at gribe ind, hvis situationen ændrer sig i Danmark eller i udlandet. Om dette skal ske ved selvstændig lovregulering eller ved rent administrativt at henføre AIDS under kønssygdomslovgivningen, kan jeg ikke sige noget om på nuværende tidspunkt.

Jeg kan på denne baggrund ikke anbefale, at Folketinget vedtager det foreliggende lovforslag.

Torben Lund (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til sundhedsministeren. Jeg synes, det var et godt indlæg, sundhedsministeren holdt.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har været en lille smule nervøs, fordi sundhedsministeren umiddelbart efter sin tiltræden var citeret for holdninger, der måske ikke helt fulgte den dagsorden, der blev vedtaget ved en forespørgsel her tidligere på året. Men jeg forstår, at sundhedsministeren fuldstændig bakker op bag forespørgslens indhold, også hvad angår anonymitet og registreringsspørgsmål. Det skal jeg i øvrigt lade ligge og ikke starte en ny forespørgselsdebat, men koncentrere mig om det lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Jeg er ikke i tvivl om, at Fremskridtspartiet med dette forslag mener, at man kan være med til at hæmme udbredelsen af sygdommen